

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 6Er/659/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4309210493
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika XXXTischlerová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2014:4309210493.2

Uznesenie

Okresný súd Levice v exekučnej veci oprávnenej : POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, v konaní právne zastúpenej advokátskou kanceláriou Advocate s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 36 865 141, proti povinnému : Z., o vymoženie 842,44 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd exekúciu vedenú na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 6Er/659/2009 a u súdneho exekútora pod sp. zn. EX 5557/09 **z a s t a v u j e .**

O trovách exekúcie súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ō v o d n e n i e :

Okresný súd Levice poveril dňa 30.09.2009 súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého so sídlom Exekútorského úradu v Bratislave, vykonaním exekúcie (EX 5557/09) na základe vykonateľného rozhodnutia - rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s. so sídlom v Bratislave, Karloveské rameno 8, sp. zn. SR 00188/09 zo dňa 11.05.2009, pre vymoženie 842,44 eura s príslušenstvom.

Z obsahu exekučného spisu súd zistil, že exekučné konanie sa začalo dňa 18.07.2009, t.j. dňom spísania zápisnice obsahujúcej návrh na vykonanie exekúcie pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým. Predmetným návrhom sa oprávnená domáhala vykonania exekúcie proti povinnému na podklade vyššie uvedeného exekučného titulu, v ktorom bola povinnému uložená povinnosť zaplatiť oprávnenej sumu 842,44 eura s úrokom z omeškania vo výške 0,25% denne zo sumy 520,48 eura od 17.10.2008 do zaplataenia a nahradiť trovy rozhodcovského konania vo výške 225,33 eura, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozhodcovského rozsudku.

Preskúmaním spisového materiálu súd ďalej zistil, že právny vzťah medzi účastníkmi vznikol na základe Zmluvy o úvere č. 4540437 uzatvorenej dňa 17.04.2008 (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej poskytla oprávnená povinnému úver vo výške 398,33 eura, pričom povinný sa zaviazal zaplatiť túto sumu úveru zvýšenú o poplatok vo výške 382,39 eura, t.j. celkovo zaplatiť sumu 780,72 eura v 12 mesačných splátkach po 65,06 eura. Rozhodcovská doložka, ktorá má založiť právomoc rozhodcovského súdu - Stáleho rozhodcovského súdu, zriadeného spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s., rozhodnúť spory zo Zmluvy, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, je obsiahnutá v článku 17. Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy.

Podľa § 41 ods. 2 písm. d) zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len Exekučného poriadku), podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 57 odsek 2 Exekučného poriadku, exekúciu môže súd zastaviť aj vtedy, ak to vyplýva z ustanovení tohto alebo osobitného zákona.

Podľa § 56 odsek 2 Exekučného poriadku, aj bez návrhu môže súd povoliť odklad exekúcie, ak možno očakávať, že exekúcia bude zastavená (§ 57).

Podľa § 45 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „ZRK“), súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví

a) z dôvodov uvedených v osobitnom predpise,

b) ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v § 40 písm. a) a b) alebo

c) ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.

Odsek 2 citovaného zákonného ustanovenia uvádza, že súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b) alebo c).

Dôvody zastavenia exekučného konania uvedené v § 45 ods. 1 ZRK, nie sú procesnými podmienkami exekučného konania, ale hmotnoprávnymi predpokladmi prípustnosti exekúcie ako takej, na základe exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku. Existencia ktoréhokoľvek z týchto dôvodov tak predstavuje prekážku vykonania exekúcie, nielen prekážku postupu exekučného konania. Vyššie uvedené ustanovenie teda umožňuje exekučnému súdu skúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku z hľadísk uvedených v tomto ustanovení, a to sčasti aj bez návrhu. Z uvedeného vyplýva, že nato, aby mohla byť vykonaná exekúcia na základe rozhodcovského rozsudku, musí byť rozhodcovský rozsudok aj v súlade s týmto ustanovením, teda nesmie byť vydaný v rozhodcovskom konaní, ktoré trpelo vadou uvedenou v § 40 písm. a) alebo b) ZRK, a nesmie zaväzovať na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Keď rozhodcovský rozsudok odporuje týmto zákonným ustanoveniam, nestráca sice svoju vlastnosť exekučného titulu, tieto jeho nedostatky však predstavujú hmotnoprávnu prekážku vykonania exekúcie na jeho základe.

Podľa § 2 písm. a), b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení účinnom do 10.06.2010 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 879l Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, ustanoveniami tohto zákona sa spravujú právne vzťahy vzniknuté do 28. februára 2010; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich uplatnené pred 1. marcom 2010 sa posudzujú podľa doterajších predpisov.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.01.2008, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1, 4 písm. r) Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 28.02.2010 spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Ustanovenie § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka obsahuje exemplifikatívny, a teda neuzavretý výpočet neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách. Tento výpočet je zo strany zákonodarcu neustále dopĺňaný a precizovaný. Týmto spôsobom zákonodarca reaguje na nesprávnu aplikačnú prax. V tomto výpočte je s účinnosťou od 01.03.2010 výslovne uvedená aj neprijateľná podmienka, a to požadovanie od spotrebiteľa v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Len zo samej skutočnosti, že sa uvedená podmienka v tomto výpočte v čase uzatvorenia zmluvy nenachádzala, nemožno vyvodiť, že nie je neprijateľnou podmienkou obsiahnutou v spotrebiteľskej zmluve. Zmyslom a cieľom úpravy spotrebiteľského práva v Občianskom zákonníku je totiž poskytnúť spotrebiteľom v SR, ako členskom štáte EÚ, minimálne taký štandard ochrany, aký stanovuje smernica 93/13/EHS.

Podľa čl. 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernice“), členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa čl. 2 písm. a) smernice, na účely tejto smernice, nekalé podmienky znamenajú zmluvné podmienky definované v článku 3.

Podľa čl. 3 ods. 1 smernice, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa čl. 3 ods. 3 smernice, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré môžu byť považované za nekalé.

V zmysle ods. 1 písm. q) prílohy smernice sa za nekalú podmienku považuje aj neposkytnúť spotrebiteľovi právo alebo mu brániť v uplatňovaní práva podať žalobu alebo podať akýkoľvek iný opravný prostriedok, najmä vyžadovať od spotrebiteľa, aby riešil spory neupravené právnymi ustanoveniami výhradne arbitrážou, nevhodne obmedzovať prístup k dôkazom alebo ukladať mu povinnosť dôkazného bremena, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, malo spočívať na inej zmluvnej strane.

Rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskej veci je ako exekučný titul v rozpore so zákonom, ak rozhodcovská zmluva (či už uzavretá vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky), na ktorej sa zakladá právomoc rozhodcovského súdu, nebola vôbec uzavretá alebo bola uzavretá neplatne. Nedostatok právomoci rozhodcovského súdu odvíjajúci sa od neexistencie či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy má v spotrebiteľskej veci za následok materiálnu nevykonateľnosť (nezáväznosť) rozhodcovského rozsudku. Takúto interpretáciu ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyžaduje účel právnej úpravy premietajúcej sa v právnych predpisoch na ochranu práv spotrebiteľa tvoriacich samostatné odvetvie práva, a to spotrebiteľské právo. Týmto účelom je odstránenie značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach založených spotrebiteľskou zmluvou ku škode spotrebiteľa. Aj keď účastník rozhodcovského konania, ktorým je spotrebiteľ, nevyužije možnosť spochybniť existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy podľa ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy a v prípade zisteného nedostatku v tomto smere, konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom znamenajúci materiálnu nevykonateľnosť tohto exekučného titulu. Takýmto postupom exekučný súd napĺňa príkaz vyplývajúci z princípu ochrany práv spotrebiteľa.

Rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená. Praktickým dôsledkom ustanovenia o rozhodcovskej doložke bolo to, že spotrebiteľovi bola fakticky odoprená možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom, čím reálne došlo k narušeniu smernicou sledovanej rovnováhy medzi zmluvnými stranami v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa podpisom zmluvy (spolu aj so všeobecnými podmienkami, obsahom ktorých je takáto doložka), reálne vopred vzdal práva na účinnú právnu obranu. Rozhodcovský rozsudok iba formálne prebral argumenty žalujúcej strany a nevysporiadal sa s inštitútmi zameranými na ochranu práv vyplývajúcich pre spotrebiteľa zo spotrebiteľskej zmluvy. Nemohol byť preto zákonným podkladom na vykonanie exekúcie.

S poukazom na uvedené má súd za to, rozhodcovská doložka, nachádzajúca sa v Zmluve v časti Všeobecných podmienok poskytnutia úveru (čl. 17.), bola už v čase uzatvárania Zmluvy neprijateľnou podmienkou a ako taká bola už od počiatku neplatnou podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Rozhodcovské konanie sa tým uskutočnilo bez riadneho zmocnenia zo strany zmluvných strán a rozhodcovský rozsudok vydaný v takomto konaní nemôže byť riadnym exekučným titulom na vykonanie exekúcie (je materiálne nevykonateľný).

Z vyššie rozvedených dôvodov súd dospel k záveru, že exekúcia je vykonávaná na podklade materiálne nevykonateľného exekučného titulu a vzhľadom na to, prebiehajúcu exekúciu zastavil. Keďže v čase rozhodovania o zastavení exekúcie, súd nemal k dispozícii poklady pre rozhodnutie o trovách exekúcie, rozhodne o nich samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakaťa je vždy prípustné odvolanie. Odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal súdny úradník alebo justičný čakať, môže v celom rozsahu vyhovieť sudca, ktorého rozhodnutie sa považuje za rozhodnutie súdu prvého stupňa; ak sudca odvolaniu nevyhovie, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu.

Odvolanie možno podať do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, v potrebnom počte vyhotovení (3), na podpísanom súde. V odvolaní je potrebné uviesť: ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Ďalej je potrebné uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom vidí odvolateľ nesprávnosť rozhodnutia alebo postupu súdu a čoho sa domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.